

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 430

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 iunie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 114 din 11 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul familiei	1-2	Decizia nr. 122 din 11 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	5-6
Decizia nr. 118 din 11 aprilie 2002 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		186. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Cerințelor de inspecție și măsurilor de precauție din cadrul programului de inspecție și înregistrarea operatorilor pe piața produselor agroalimentare ecologice	6-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 114

din 11 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul familiei

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

din Codul familiei, în cadrul căruia poate fi pornită acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei, este un termen de prescripție care poate fi întrerupt sau suspendat. Acest termen nu numai că nu îngrădește, ci, din contră, asigură accesul la justiție al persoanelor interesate în introducerea unei asemenea acțiuni.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2001, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul familiei**, excepție ridicată de Filomena Paris în Dosarul nr. 4.567/2001 având ca obiect soluționarea unei acțiuni pentru stabilirea paternității fiului său.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 60 alin. 1 din Codul familiei contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, întrucât, prin stabilirea termenului de un an de la nașterea copilului, pentru introducerea acțiunii în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, este

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Filomena Paris în Dosarul nr. 4.567/2001 al Judecătoria Mediaș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție. Termenul de un an prevăzut de art. 60 alin. 1

îngrădit accesul la justiție. Se susține, de asemenea, că „neglijența mamei în gestionarea drepturilor și intereselor copilului, prin depășirea termenului de un an pentru promovarea acțiunii în stabilirea paternității din afara căsătoriei, nu trebuie să afecteze dreptul copilului de a avea un tată”.

Judecătoria Mediaș apreciază că „dispozițiile art. 60 alin. 1 din Codul familiei sunt constituționale, întrucât legiuitorul a voit, din considerații de ordin social și practic, să limiteze în timp dreptul copilului de a-și stabili raporturile de filiație față de tatăl său”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată, apreciind, în esență, că termenul de prescripție prevăzut de textul legal criticat este justificat „pentru a nu se lipsi copilul respectiv de întreținerea ce i se cuvine, pentru a nu se pierde probele prin scurgerea unui termen mai mare, pentru a se evita eventualele scandaluri și șantaje”. În același timp se consideră că accesul la justiție prevăzut la art. 21 din Constituție nu este încălcat, deoarece acțiunea în stabilirea paternității, al cărei titular este copilul din afara căsătoriei, poate fi introdusă atât de copilul major, cât și de mamă sau de reprezentantul legal al copilului minor în numele său ori de către copilul minor cu capacitate restrânsă de exercițiu. Totodată termenul de un an pentru introducerea acțiunii nu se socotește numai de la data nașterii copilului, alin. 2 și 3 ale art. 60 din Codul familiei prevăzând și alte date de la care începe calculul acestui termen. De asemenea, în punctul de vedere prezentat se face referire și la faptul că, datorită caracterului termenului prevăzut de art. 60 alin. 1 din Codul familiei, acestuia i se aplică dispozițiile referitoare la suspendarea și întreruperea prescripției.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată. În esență, se arată că „prevederea termenului de prescripție de un an pentru introducerea acțiunii în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei în cuprinsul art. 60 din Codul familiei nu aduce atingere prevederilor art. 21 din Constituție”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Filomena Paris în Dosarul nr. 4.567/2001 al Judecătoria Mediaș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 aprilie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. 1 din Codul familiei, text care are următorul cuprins:

— Art. 60: „Acțiunea de stabilire a paternității din afara căsătoriei poate fi pornită în termen de un an de la nașterea copilului [...]”.

Critica de neconstituționalitate a textului menționat se întemeiază pe susținerea potrivit căreia, prin stabilirea unui termen pentru introducerea acțiunii în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, este îngădit liberul acces la justiție, drept prevăzut la art. 21 din Constituție, conform căruia „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept”.

Analizând excepția de neconstituționalitate sub acest aspect, Curtea constată că stabilirea termenului prevăzut de art. 60 alin. 1 din Codul familiei nu contravine sub nici o formă principiului accesului liber la justiție. Termenul instituit de legiuitor, cu privire la care s-a stabilit, prin trimitere la art. 24 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, că este un termen de prescripție, nu îngădește accesul la justiție. În realitate, termenul prevăzut în textul de lege criticat, precum și instituția prescripției extinctive, în general, prezintă incontestabile justificări, inclusiv din punctul de vedere al accesului efectiv la justiție, asigurând stabilitatea și certitudinea necesare în raporturile juridice, precum și securitatea juridică a justițiabililor, mobilizarea titularilor de drepturi pentru realizarea lor în timp mai scurt, cu posibilități mai mari de probare a drepturilor subiective, precum și cu consecințe pozitive pentru asigurarea unei mai bune administrări a justiției.

Cu privire specială la termenul de prescripție prevăzut de art. 60 alin. 1 din Codul familiei, care constituie o excepție de la principiul că acțiunea de stare civilă este imprescriptibilă, acesta prezintă ca principale rațiuni: necesitatea de a nu lăsa prea mult timp în suspensie starea civilă a persoanei, grija pentru a nu lipsi copilul de întreținerea la care este îndreptățit din partea tatălui; valorificarea probelor existente, care, în timp, ar fi mai dificil de conservat; evitarea eventualelor scandaluri și șantaje.

De altfel, din ansamblul dispozițiilor art. 60 din Codul familiei rezultă că nu întotdeauna termenul începe să curgă de la nașterea copilului. Astfel, potrivit art. 60 alin. 2 și 3, „Dacă, în cazul prevăzut în art. 54 alin. 1, un copil a pierdut calitatea de copil din căsătorie prin efectul unei hotărâri judecătorești, termenul de un an pentru pornirea acțiunii în stabilirea paternității din afara căsătoriei va curge de la data când acea hotărâre a rămas definitivă.”

În cazul în care mama a conviețuit cu pretinsul tată ori dacă acesta din urmă a prestat copilului întreținere, termenul de un an va curge de la încetarea conviețuirii ori a întreținerii”.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 118

din 11 aprilie 2002

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Rafira în Dosarul nr. 9.354/2001 al Judecătoriai Târgoviște.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin mandatar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 439C/2001, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Georgeta-Cristina Secăreanu în Dosarul nr. 5.470/2001 al Judecătoriai Târgoviște. La apelul nominal în acest dosar este prezent autorul excepției, prin mandatar. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 439C/2001 la Dosarul nr. 427C/2001.

Reprezentantul autorilor excepțiilor de neconstituționalitate solicită admiterea acestora, pentru considerentele expuse în notele scrise, depuse în dosarele instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepțiilor de neconstituționalitate ca nefondate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate. Se arată că, de altfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 decembrie 2001 și din 10 decembrie 2001, pronunțate în dosarele nr. 9.354/2001 și nr. 5.470/2001, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală**, excepții ridicate de Gheorghe Rafira și Georgeta-Cristina Secăreanu.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, al cărui conținut este identic, se susține că dispozițiile de lege

criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1, 10, 11, 15, 16, 20, 21, 22, 24, 48, 50, 51, 123, 124, 125, 126, 128 și 150, fără a se arăta însă în ce constă această contrarietate.

Judecătoria Târgoviște apreciază în ambele dosare că dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală nu contravin nici unuia dintre textele din Constituție invocate de autorul excepției, deoarece actul de justiție este îndeplinit în final de instanțele judecătorești, iar nu de Ministerul Public. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) și art. 242—249 din Codul de procedură penală, procurorul poate dispune, după caz, scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale sau clasarea cauzei penale, însă, potrivit dispozițiilor art. 275—278 din același cod, orice persoană nemulțumită poate să facă plângere împotriva acestor măsuri, inclusiv la instanța de judecată, după epuizarea căilor ierarhice prevăzute de lege, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece actul de justiție este realizat prin instanțele judecătorești, conform art. 125 din Constituție, iar art. 10, 11, 22, 50 și 126 din Legea fundamentală, invocate de autorul excepției ca fiind încălcate, nu au relevanță în cauză. Se mai arată că, de altfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 486 din 2 decembrie 1997 s-a statuat că împotriva actelor și măsurilor procurorului persoana nemulțumită se poate adresa cu plângere, în condițiile prevăzute de art. 278 din Codul de procedură penală, procurorului ierarhic superior, precum și instanței de judecată.

Guvernul opinează că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. În esență, se arată că soluția de urmărire penală nu trebuie confundată cu îndeplinirea actului de justiție, deoarece procurorul, acționând în temeiul art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, nu rezolvă o cauză penală, iar persoana nemulțumită de măsurile sau actele efectuate de acesta se poate adresa justiției. Se arată că în acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele

întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate îl constituie dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, al căror conținut este următorul: „Când se constată existența vreunui din cazurile prevăzute în art. 10:

1. În cursul urmăririi penale, procurorul, la propunerea organului de cercetare penală sau din oficiu, dispune:

a) clasarea, când nu există învinuit în cauză;

b) scoaterea de sub urmărire, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. a)–e), când există învinuit sau inculpat în cauză;

c) încetarea urmăririi penale, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)–h) și j), când există învinuit sau inculpat în cauză.“

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră, fără să motiveze, că aceste texte de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul de drept, art. 10 privind relațiile internaționale, art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea drepturilor și libertăților, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și integritate fizică și psihică, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 48 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 50 privind fidelitatea față de țară, art. 51 privind respectarea Constituției și a legilor, art. 123 privind îndeplinirea justiției, art. 124 privind statutul judecătorilor, art. 125 privind instanțele judecătorești, art. 126 privind caracterul public al dezbaterilor, art. 128 privind folosirea căilor de atac și art. 150 privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepțiile de neconstituționalitate ridicate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, criticate de către autorul excepției ca fiind neconstituționale, reglementează clasarea, scoaterea

de sub urmărire și încetarea urmăririi penale, ce se dispun în cursul urmăririi penale de procuror, la propunerea organului de cercetare penală sau din oficiu, atunci când se constată existența vreunui din cazurile prevăzute în art. 10 din Codul de procedură penală, referitoare la cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată. Așa cum rezultă din chiar textele menționate, măsurile de neurmărire pot fi dispuse doar în faza de urmărire penală de către procuror, care nu îndeplinește un act de justiție.

De altfel, cu privire la procedura de soluționare a plângerii împotriva actelor și măsurilor procurorului, între care și cele prevăzute de dispozițiile de lege criticate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a reținut că actele și măsurile luate de procuror în cursul urmăririi penale „trebuie să fie supuse nu numai controlului ierarhic, în cadrul Ministerului Public, dar și controlului din partea instanțelor judecătorești“, precum și că „persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale în cadrul Ministerului Public, are dreptul, potrivit art. 21 din Constituție, să se adreseze justiției, pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime“. S-a mai reținut că acest drept al persoanei este evident în cazul actelor prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, real sau aparent, cum sunt rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, prevăzută la art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, precum și scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, reglementate de art. 11 pct. 1 lit. b) și c) din același cod.

Așa fiind, Curtea Constituțională nu poate reține critica potrivit căreia prevederile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor art. 21 din Constituție.

În legătură cu invocarea încălcării celorlalte dispoziții din Constituție, Curtea constată, de asemenea, că textele de lege criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale enunțate, astfel că și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Gheorghe Rafira și Georgeta-Cristina Secăreanu în dosarele nr. 9.354/2001 și nr. 5.470/2001 ale Judecătorei Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 aprilie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 11 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Vlad Mihai Cercel	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lidia Peter, Cristian Bojincă, Valentino Acatrinei și Rodica Fesiuc în Dosarul nr. 9/2002 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu anihilează dreptul la o cale de atac, ci recunosc acest drept în alte condiții decât cele generale. Potrivit prevederilor art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție procedura de judecată, precum și modalitățile de exercitare a căilor de atac sunt de competența legiuitorului. În ceea ce privește dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentantul Ministerului Public apreciază că nu au legătură cu cauza, întrucât acestea privesc arestarea preventivă, iar nu modalitățile de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în general.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Lidia Peter, Cristian Bojincă, Valentino Acatrinei și Rodica Fesiuc, recurenți în cadrul dosarului menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că limitarea, prin dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, a dreptului de recurs împotriva încheierii prin care Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171, art. 172 alin. 1 și art. 224 din Codul de procedură penală este neconstituțională, deoarece restrânge într-un mod nejustificat accesul la justiție, încălcând astfel și dreptul la un proces echitabil.

Curtea Supremă de Justiție — Completul de 9 judecători, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a comunicat Curții punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În motivarea acestui punct de vedere arată că dispozițiile criticate sunt în concordanță atât cu prevederile constituționale, cât și cu cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prin încheierile la care se referă art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu se soluționează fondul procesului. Având un caracter intermediar, aceste încheieri pot fi atacate o dată cu hotărârile prin care se soluționează cauza, astfel că prin dispozițiile legale criticate nu se aduce atingere principiului accesului liber la justiție. De asemenea, nu sunt încălcate prevederile art. 5 și 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu îngăduiesc în nici un fel dreptul la libertate, prevăzut la art. 5 din convenție, și nici nu afectează garanțiile legate de existența unui tribunal independent și imparțial, prevăzute la art. 6.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere exprimat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*”

Prevederile constituționale invocate de autorii excepției de neconstituționalitate sunt următoarele:

— art. 21 alin. (2): „*Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*”;

— art. 125: „*(1) Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*”

(2) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.

(3) Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.”

De asemenea, în susținerea excepției se invocă și prevederile art. 5, referitoare la dreptul la libertate și la siguranță, și ale art. 6, referitoare la dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este neîntemeiată în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Stabilirea procedurii de judecată, inclusiv a procedurii recursului, este dată, prin art. 125 din Constituție, în competența legiuitorului. La fel, potrivit art. 128 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Văzând și prevederile art. 51 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 20 alin. (1), se înțelege că legiuitorul are obligația să reglementeze procedura de judecată și, în acest cadru, exercitarea căilor de atac, în limitele prevăzute de Legea fundamentală și de tratatele internaționale privind drepturile omului. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus.

În același mod a procedat legiuitorul în reglementarea apelului, dispunând, prin art. 261 alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu fondul.

Acest mod de reglementare a exercitării căilor de atac împotriva încheierilor se justifică prin necesitatea de a se asigura celeritatea procesului penal, exigență recunoscută

cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 pct. 1 dreptul oricărei persoane „*la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale*”.

Susținerea autorilor excepției de neconstituționalitate conform căreia prin dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală se încalcă prevederile art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție, precum și cele ale art. 125, privind instanțele judecătorești, este nefondată deoarece textul legal criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate. Dimpotrivă, legea asigură accesul persoanelor interesate la justiție, prin reglementarea posibilității exercitării recursului împotriva încheierilor pronunțate de instanță, o dată cu exercitarea recursului împotriva sentinței sau a deciziei atacate.

Textul criticat nu contravine nici art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care se referă la dreptul la libertate și la siguranță, iar nu la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, și nici art. 6 din aceeași convenție, care, prin consacarea principiului celerității procesului judiciar, permite adoptarea de către statele părți la convenție a unor reglementări, ca cea prevăzută de art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, menite să împiedice prelungirea judecării cauzelor peste limitele unui *termen rezonabil*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lidia Peter, Cristian Bojincă, Valentino Acatrinei și Rodica Fesiuc în Dosarul nr. 9/2002 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 aprilie 2002.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Vlad Mihai Cercel

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Cerințelor de inspecție și măsurilor de precauție din cadrul programului de inspecție și înregistrarea operatorilor pe piața produselor agroalimentare ecologice

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale strategii și politici în agricultură și produse derivate nr. 132.372 din 20 aprilie 2002,

având în vedere prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 440/2001, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Cerințele de inspecție și măsurile de precauție din cadrul programului de inspecție și înregistrarea operatorilor pe piața produselor agroalimentare ecologice, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală strategii și politici în agricultură și produse derivate va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 30 de zile de la data publicării lui.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 27 aprilie 2002.
Nr. 186.

ANEXĂ

**CERINȚELE DE INSPECȚIE ȘI MĂSURILE DE PRECAUȚIE
din cadrul programului de inspecție și înregistrarea operatorilor
pe piața produselor agroalimentare ecologice**

CAPITOLUL I

Înregistrarea operatorilor

Art. 1. — (1) Măsurile prevăzute în prezentul ordin au scopul să ofere consumatorilor garanții că produsele menționate la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, denumită în continuare *O.U.G. nr. 34/2000*, au fost obținute în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică.

(2) Operatorii care produc, prepară, transportă, comercializează sau importă produsele menționate la art. 2 alin. (1) din *O.U.G. nr. 34/2000* în scopul comercializării lor au următoarele obligații:

a) să își înregistreze activitatea la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, respectiv la Autoritatea Națională a Produselor Ecologice, denumită în continuare *A.N.P.E.*, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din *O.U.G. nr. 34/2000*;

b) să se supună controlului unui organism de inspecție și certificare acreditat, conform art. 8 alin. (1) din *O.U.G. nr. 34/2000*.

Art. 2. — (1) Persoanele fizice sau juridice care intenționează să practice o agricultură ecologică, precum și cele care desfășoară o activitate după modul de producție ecologic sunt obligate, conform prevederilor art. 1 alin. (2) lit. a), să își înregistreze activitatea în fiecare an, până la data de 30 aprilie, la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, respectiv la *A.N.P.E.* Pentru anul 2002 termenul de înregistrare se stabilește până la 30 iunie.

(2) Înregistrarea activității se face prin completarea fișelor de înregistrare a practicării unei agriculturi ecologice, denumite în continuare *fișe de înregistrare*, prezentate în

anexele nr. 1–3, care fac parte integrantă din prezentele cerințe de inspecție.

(3) Fișele de înregistrare se completează în două exemplare: un exemplar se trimite la *A.N.P.E.*, iar celălalt exemplar, organismului de inspecție și certificare ales de producător dintre cele autorizate de *A.N.P.E.*

(4) În situația în care un producător administrează mai multe ferme, solicitantul va completa câte un set de fișe de înregistrare pentru fiecare fermă ecologică.

(5) În scopul verificării informațiilor cuprinse în fișele de înregistrare, solicitantul furnizează *A.N.P.E.* și alte documente solicitate de aceasta.

(6) În situația în care fișele de înregistrare nu sunt complete sau conțin informații neclare, *A.N.P.E.* va acorda solicitantului o perioadă de 30 de zile pentru refacerea acestora. Dacă aceste nereguli nu sunt remediate în termenul legal, procedura de înregistrare va fi anulată.

(7) *A.N.P.E.* pune la dispoziție celor interesați lista actualizată cuprinzând numele și adresele operatorilor supuși sistemului de inspecție și certificare.

Art. 3. — (1) Organismele de inspecție și certificare care au un sistem realizat după reglementările Uniunii Europene și care desfășoară o activitate de control și certificare pe teritoriul României au obligația de a-și înregistra această activitate la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, respectiv la *A.N.P.E.*, prin prezentarea unui dosar de autorizare. Acest dosar cuprinde următoarele documente:

a) cerere de înregistrare;

b) programul de inspecție și certificare în conformitate cu Norma europeană EN 45011;

c) procedurile de inspecție și certificare pentru implementarea reglementărilor Uniunii Europene.

(2) Autorizarea provizorie se consideră acceptată în urma avizării dosarului. Acreditarea finală pentru desfășurarea activității de control și certificare pe teritoriul României se face prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Organismele de inspecție și certificare aprobă cererea de înscriere a operatorilor pentru efectuarea controlului la unitățile/fermele lor, numai dacă aceștia sunt înregistrați la A.N.P.E.

CAPITOLUL II

Cerințe generale privind acreditarea organismelor de inspecție și certificare

Art. 4. — (1) Inspecția și certificarea operatorilor care produc, prelucrează și/sau comercializează produse agricole și alimentare ecologice se fac de către persoane juridice din sectorul public sau privat acreditate, denumite în continuare *organisme de inspecție și certificare*.

(2) Acreditarea și monitorizarea organismelor de inspecție și certificare se fac de către A.N.P.E., în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) lit. f) și g) din O.U.G. nr. 34/2000.

(3) Organismele de inspecție și certificare menționate la alin. (1) au obligația să se conformeze cerințelor de inspecție și măsurilor de precauție din cadrul programului de inspecție, prevăzute la cap. III.

(4) La acreditarea organismelor de inspecție și certificare se vor avea în vedere următoarele elemente:

a) planul de inspecție al organismului de inspecție și certificare, care să cuprindă o descriere detaliată a măsurilor de control, pe care acest organism se angajează să îl impună operatorilor pe care îi controlează;

b) sancțiunile pe care organismul de inspecție și certificare urmează să le aplice în cazul nerespectării prevederilor legale privind agricultura ecologică;

c) personal calificat, spații, echipamente administrative și tehnice, experiență în domeniul agriculturii ecologice, precum și experiență în domeniul inspecției și fiabilitate;

d) obiectivitatea organismului de inspecție și certificare față de operatorii care fac obiectul inspecției sale.

(5) Organismele de inspecție și certificare acreditate menționate la alin. (1) au următoarele obligații:

a) să se asigure că cel puțin cerințele de inspecție și măsurile de precauție din cadrul programului de control, prezentate la cap. III, sunt puse în aplicare în unitățile/fermele care fac obiectul inspecției lor;

b) să nu divulge informațiile și datele pe care le obțin în cursul activității de inspecție altor persoane decât responsabililor exploatației sau A.N.P.E.;

c) să ofere A.N.P.E., în scopul inspecției, acces la birourile și facilitățile lor, precum și tot sprijinul necesar pentru ca autoritatea responsabilă să își poată îndeplini obligațiile care îi revin;

d) să transmită la A.N.P.E. până la data de 31 ianuarie a fiecărui an o listă cuprinzând operatorii supuși inspecției

lor la data de 31 decembrie a anului anterior, însoțită de un raport anual privind activitatea desfășurată;

e) la constatarea de nereguli privind aplicarea prevederilor art. 4, 6, 7 și 8 din O.U.G. nr. 34/2000 și ale prezentului ordin sau privind neaplicarea măsurilor cuprinse la cap. III să dispună eliminarea mențiunilor prevăzute la art. 8 alin. (4) din O.U.G. nr. 34/2000, referitoare la metoda de producție ecologică de pe întregul lot sau de pe o parte a lotului unde s-a produs neregula;

f) la constatarea de abateri repetate să interzică operatorului în cauză comercializarea produselor cu indicațiile referitoare la metoda de producție ecologică pe o perioadă convenită de comun acord cu A.N.P.E.

(6) Fără a încălca prevederile alin. (4) și (5), organismele de inspecție și certificare acreditate sunt obligate să satisfacă exigențele stabilite de standardul românesc prin care s-a adoptat standardul european, respectiv SR EN 45011 „Criterii generale pentru organismele de certificare care efectuează inspecția“.

(7) În scopul urmăririi provenienței produsului final se vor avea în vedere următoarele:

a) pentru producția de carne din unitățile/fermele de creștere a animalelor, fără a încălca dispozițiile cap. III secțiunea a 3-a, controalele se fac în toate stadiile de producție, abatorizare, tranșare sau alte procesări și până la vânzarea către consumator, pentru a garanta, în măsura în care tehnica permite, proveniența produselor animaliere pe parcursul întregului lanț de producție, transformare și preparare, de la unitatea/ferma de creștere a animalelor și până la unitatea de condiționat final și etichetat;

b) pentru produsele animaliere, altele decât carnea, alte dispoziții care permit urmărirea provenienței produselor, în măsura în care tehnica permite, sunt prevăzute la cap. III secțiunea a 3-a.

(8) A.N.P.E., conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. g) din O.U.G. nr. 34/2000, își exercită atribuția de control și supraveghere a activității organismelor de inspecție și certificare acreditate, astfel:

a) asigură obiectivitatea controlului efectuat de organismele de inspecție și certificare;

b) verifică eficacitatea controlului;

c) ia cunoștință de orice nereguli și/sau încălcări constatate și de sancțiunile aplicate;

d) retrace acreditarea organismului de inspecție și certificare în cazul în care acesta nu respectă cerințele prevăzute la lit. a) și b) și nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4), (5) și (6).

(9) A.N.P.E. va atribui fiecărui organism de inspecție și certificare acreditat un număr de cod în conformitate cu dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — A.N.P.E. adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că un operator care respectă prevederile legale privind agricultura ecologică și care achită contribuția sa la cheltuielile de inspecție și certificare are acces la sistemul de inspecție și certificare.

CAPITOLUL III

**Cerințele de inspecție și măsurile de precauție
din cadrul programului de inspecție**

SECȚIUNEA 1

Cerințele generale de inspecție**Cerințele minime de control**

Art. 6. — Exigențele de control prevăzute în prezentul capitol se aplică în scopul urmăririi provenienței produselor menționate la art. 4 alin. (7) pe tot parcursul lanțului de producție, în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică.

Controlul inițial

Art. 7. — (1) Când inspecția are loc pentru prima dată operatorul responsabil din unitatea/ferma respectivă elaborează următoarele documente:

a) o descriere completă a unității/fermei și/sau a spațiilor și/sau a activității desfășurate;

b) măsurile concrete luate în unitate/fermă și/sau în spațiile și/sau în activitatea desfășurată pentru a se asigura respectarea prevederilor prezentului capitol și a dispozițiilor legale privind agricultura ecologică.

(2) Descrierea și măsurile respective se consemnează într-o declarație semnată de operatorul responsabil.

(3) Declarația va fi însoțită și de angajamentul operatorului în ceea ce privește:

a) efectuarea operațiunilor în conformitate cu prevederile art. 4 și 5 din O.U.G. nr. 34/2000;

b) acceptarea ca în caz de neîndeplinire a acestor obligații să i se aplice sancțiunile prevăzute la art. 10 și 11 din O.U.G. nr. 34/2000;

c) acceptarea de a informa în scris cumpărătorii produsului, înainte ca referința privind modul de producție ecologică să fie retrasă.

(4) Documentele menționate la alin. (3) se verifică de organismul de inspecție și certificare care întocmește un raport în care se va consemna orice abatere sau încălcare constatată față de dispozițiile legale privind agricultura ecologică. Operatorul contrasemnează acest raport și întreprinde măsurile corective necesare.

Comunicare

Art. 8. — Operatorul responsabil comunică în timp util organismului de inspecție și certificare orice schimbare în descrierea sau măsurile concrete specificate la art. 2, precum și alte modificări privind dispozițiile de control inițial prevăzute în secțiunile a 2-a, a 3-a și a 4-a.

Vizitele de control

Art. 9. — (1) Organismul de inspecție și certificare face cel puțin o dată pe an un control fizic complet al unității de producție și/sau de preparare și al altor spații. Cu ocazia acestui control se pot preleva probe pentru a se determina dacă sunt utilizate produse sau tehnici de producție care nu sunt autorizate în conformitate cu prevederile ane-

xelor nr. 1, 2 și 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001. Probele se prelevează și pentru a se determina eventualele contaminări cu produse neautorizate. Aceste prelevări sunt obligatorii atunci când se presupune utilizarea de produse neautorizate. Organismul de inspecție și certificare întocmește un raport după fiecare control, contrasemnat de responsabilul unității/fermei respective.

(2) Organismul de inspecție și certificare efectuează vizite de control prin sondaj, inopinate sau nu. Aceste controale se fac îndeosebi în unitățile/fermele sau în situațiile în care este posibil ca produsele provenite din agricultura ecologică să fie schimbate cu alte produse.

Evidența contabilă

Art. 10. — (1) Unitatea/ferma va pune la dispoziție organismului de inspecție și certificare evidența financiar-contabilă, astfel încât operatorul și organismul de inspecție și certificare să obțină următoarele informații:

a) furnizorul și, dacă sunt diferiți, vânzătorul sau exportatorul produselor;

b) natura și cantitatea produselor agricole specificate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000, care au fost livrate unității/fermei, și, după caz, natura și cantitatea tuturor materiilor cumpărate, precum și utilizarea acestora;

c) natura produselor, cantitatea, destinarii și, dacă sunt diferiți, cumpărătorii produselor specificate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000, care au ieșit din unitate, din spațiile sau din depozitele primului destinatar;

d) alte informații solicitate de organismul de inspecție și certificare.

(2) Datele cuprinse în documentele financiar-contabile trebuie să fie susținute de justificări potrivite.

Ambalarea și transportul produselor în alte unități sau spații de producție și/sau de preparare

Art. 11. — Produsele specificate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000 nu se transportă către alte unități, inclusiv la angrosiști și detailiști, decât în ambalaje, containere sau vehicule adecvate, închise și sigilate, astfel încât acestea să nu poată fi deschise fără deteriorarea sigiliului; acestea trebuie să fie prevăzute cu o etichetă în care să se precizeze, în concordanță cu prevederile legale privind etichetarea, următoarele:

a) numele și adresa operatorului și, dacă sunt diferiți, numele și adresa proprietarului sau ale vânzătorului produsului;

b) denumirea produsului, însoțită de mențiunea referitoare la modul de producție ecologic, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (4) din O.U.G. nr. 34/2000;

c) numele și numărul de cod ale organismului de inspecție și certificare la care operatorul este înscris;

d) în anumite situații, marca de identificare a lotului, aplicată conform unui sistem de marcaj agreeat la nivel național sau convenit cu organismul de inspecție și certifi-

care, care să permită confruntarea între lot și documentele financiar-contabile specificate la art. 10.

Depozitarea produselor

Art. 12. — Spațiile de stocare a produselor trebuie să fie alese astfel încât să asigure identificarea loturilor și să se evite orice amestec sau contaminare cu produse sau substanțe care nu sunt realizate în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică.

Produse suspecte de a nu fi conforme dispozițiilor legale privind agricultura ecologică

Art. 13. — (1) Dacă un operator consideră sau suspectează că produsul pe care îl fabrică, prepară, importă sau îl primește de la un alt operator nu corespunde dispozițiilor legale privind agricultura ecologică, el poate fie să retragă de pe produs referința la modul de producție ecologic, fie să îl separe și să îl identifice. El va proceda la transformarea, ambalarea sau comercializarea produsului, dar fără referință la modul de producție ecologic. Dacă dubiul persistă operatorul informează imediat organismul de inspecție și certificare. Organismul de inspecție și certificare va aproba ca produsul să fie comercializat cu referință la modul de producție ecologic numai după ce se va asigura, cu ajutorul informațiilor primite de la operator sau din alte surse, că dubiul a fost înlăturat.

(2) Dacă organismul de inspecție și certificare are argumente de a suspecta că un operator are intenția de a comercializa pe piață un produs care nu este produs în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică, dar care cuprinde o referință la modul de producție ecologic, el interzice operatorului respectiv, cu titlu provizoriu, să comercializeze produsul cu această referință. Această decizie este completată de obligația operatorului de a retrage de pe produsul respectiv referința la modul de producție ecologic. Dacă suspiciunea nu se confirmă, decizia de mai sus este anulată într-un termen stabilit de organismul de inspecție și certificare. Toate aceste decizii se iau în scris și se comunică persoanelor interesate de către organismul de inspecție și certificare. Operatorul va asigura o bună colaborare cu organismul de inspecție și certificare, în scopul înlăturării acestor suspiciuni.

Accesul la instalații și la alte spații

Art. 14. — (1) Operatorul permite organismului de inspecție și certificare accesul în scopul controlului la toate părțile unității/fermei sale, la instalații și la alte spații utilizate de acesta. El pune la dispoziție organismului de inspecție și certificare evidența financiar-contabilă a acestora, precum și alte documente solicitate de acesta.

(2) La cererea organismului de inspecție și certificare operatorul prezintă acestuia rapoartele de control și probele prelevate din propria inițiativă.

(3) Importatorul și primul destinatar, la solicitarea organismului de inspecție și certificare, prezintă acestuia autorizațiile de import, precum și certificatele de control privind importurile din țări terțe țări.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințele de inspecție pentru producția de plante vegetale, produse vegetale, animale și/sau produse animaliere

Domeniul de aplicare

Art. 15. — (1) Prezenta secțiune se referă la toate unitățile/fermele care intervin, în nume propriu sau în numele unei terțe părți, în producție, astfel cum este definită la art. 3 lit. a) din O.U.G. nr. 34/2000, pentru produsele menționate la art. 2 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență.

(2) Producția trebuie să se realizeze într-o unitate/fermă de producție ale cărei locuri de producție, parcele, pășuni, spații de exercițiu în aer liber, parcursuri exterioare, adăposturi de creștere a animalelor și, după caz, spații de depozitare pentru produsele vegetale și animaliere, pentru materiile prime și pentru produsele intrate sunt clar separate de cele ale altei unități care nu produce în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică.

(3) Transformarea, ambalarea și comercializarea pot fi efectuate în unitatea de producție atât timp cât aceste activități nu se referă la produsele ieșite din unitate/fermă.

(4) Cantitățile vândute direct către consumatorul final sunt contabilizate zilnic.

(5) Depozitarea în unitate/fermă a produselor care nu sunt autorizate conform dispozițiilor art. 3 alin. (2) lit. b) și c) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 este interzisă.

(6) La recepția produselor specificate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000 operatorul verifică închiderea ambalajelor sau a containerelor și evidența financiar-contabilă, conform prevederilor art. 10 și 11.

Controlul inițial

Art. 16. — Atunci când activitatea operatorului se limitează la colectarea de plante din flora spontană, descrierea unității/fermei menționate la art. 2 se va completa cu următoarele documente:

a) o prezentare a locurilor de depozitare și producție, a parcelelor și/sau a zonelor de colectare a plantelor din flora spontană și, acolo unde este cazul, a spațiilor în care au loc operațiunile de transformare și/sau de ambalare a acestora;

b) o specificare a datei ultimei aplicări, pe parcelele și/sau zonele de colectare a plantelor din flora spontană, a produselor a căror utilizare nu este compatibilă cu dispozițiile art. 3 alin. (2) lit. b) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001;

c) în cazul recoltării plantelor din flora spontană, garanțiile acordate de părți terțe producătorului, care să dovedească faptul că acesta respectă prevederile art. 4 din anexa nr. 1 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001.

Comunicări

Art. 17. — În fiecare an, înainte de data stabilită de organismul de inspecție și certificare producătorul transmite acestuia programul de producție al produselor vegetale, defalcat pe fiecare parcelă.

Exploatarea mai multor unități de producție de către același operator

Art. 18. — (1) În cazurile în care un operator exploatează mai multe unități de producție în aceeași zonă, unitățile/fermele producătoare de plante vegetale sau de produse vegetale care nu sunt cuprinse la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000, precum și locurile de depozitare a materiilor prime intrate în unitate (îngrășăminte, produse fitofarmaceutice și semințe) se supun cerințelor generale de inspecție prevăzute la art. 6—8 și la art. 10.

(2) Aceleași varietăți ca cele produse în unitățile specificate la art. 15 alin. (2) nu pot fi produse în aceste unități.

(3) Fac excepție de la regula stabilită la alin. (2) produsele obținute de la culturi perene (arboricultură, cultura viței de vie și a hameiului), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) producția respectivă se înscrie în cadrul unui plan de conversie pentru care producătorul se angajează, de la începutul conversiei ultimei părți a suprafețelor în cauză, să îl parcurgă în cel mai scurt timp posibil, dar care să nu depășească maximum 5 ani;

b) au fost luate toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura separarea permanentă a produselor obținute în fiecare unitate implicată;

c) organismul de inspecție și certificare este informat despre începerea recoltării fiecărui produs, cu cel puțin 48 de ore înainte;

d) imediat după încheierea recoltării producătorul comunică organismului de inspecție și certificare cantitățile exacte recoltate în unitățile respective, precum și alte informații ce permit identificarea producției; el confirmă faptul că măsurile luate în vederea separării produselor au fost aplicate;

e) planul de conversie și măsurile menționate la lit. a)—c) au fost aprobate de organismul de inspecție și certificare. Această aprobare se confirmă în fiecare an după demararea planului de conversie.

(4) De asemenea, se exceptează de la prevederile alin. (2) următoarele:

a) suprafețele destinate cercetării agricole, stabilite de comun acord cu A.N.P.E., dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) lit. b), c), d) și e);

b) suprafețele destinate producerii de semințe, de material de reproducere vegetativ și de răsaduri, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) lit. b), c), d) și e);

c) pășunile destinate hrănirii animalelor cu masă verde.

SECȚIUNEA a 3-a**Cerințele de inspecție pentru animale și produsele animaliere provenite din creșterea animalelor****Controlul inițial**

Art. 19. — Când inspecția are loc pentru prima oară, operatorul completează descrierea unității/fermei menționate la art. 7 cu următoarele documente:

a) o descriere completă a adăposturilor de creștere a animalelor, a pășunilor, a suprafețelor de exercițiu în aer liber, a traseelor exterioare etc. și, acolo unde este cazul,

a spațiilor de depozitare, ambalare și transformare a animalelor și a produselor animaliere, a materiilor prime și a inputurilor;

b) o descriere completă a instalațiilor de depozitare a gunoiului de grajd provenit din creșterea animalelor;

c) un plan de împrăștiere a gunoiului de grajd, stabilit de comun acord cu organismul de inspecție și certificare, și o descriere completă a suprafețelor destinate producției vegetale;

d) după caz, contractele încheiate cu alți agricultori pentru distribuirea gunoiului de grajd provenit din creșterea animalelor;

e) un plan de producție pentru unitatea de creștere ecologică a animalelor.

Identificarea animalelor

Art. 20. — Animalele se identifică în permanență prin tehnici adaptate fiecărei specii, individual pentru mamifere mari și individual sau pe lot pentru păsări și mamifere mici.

Registrelor de creștere a animalelor

Art. 21. — (1) Înregistrarea animalelor se face în registrul de creștere a animalelor care rămâne la dispoziția organismelor de inspecție și certificare în orice moment, la sediul unității/fermei.

(2) Registrele de creștere a animalelor conțin o descriere completă a sistemului de management al șeptelului și cuprind următoarele informații:

a) evidența, pe specii, cu privire la intrarea animalelor: originea, data intrării, perioada de conversie, marca de identificare și antecedentele veterinare;

b) evidența, pe specii, cu privire la ieșirea animalelor: vârsta, numărul, greutatea la tăiere, marca de identificare și destinația;

c) evidența animalelor pierdute și motivele pierderii acestora;

d) evidența în ceea ce privește furajarea: tipul furajului, inclusiv suplimentele furajere, proporția diferitelor componente ale rației, perioadele de acces la suprafețele de exercițiu în aer liber, perioadele de transhumanță, dacă există restricții la acestea;

e) evidența cu privire la prevenirea bolilor, tratamentul și la asistența veterinară: data tratamentului, diagnosticul, tipul produsului administrat, modalitățile de tratament și rețeta eliberată de medicul responsabil cu asistența veterinară, o dată cu prezentarea motivelor și a termenului de așteptare impus înainte de comercializarea produselor animaliere.

Exploatarea mai multor unități de producție de către același operator

Art. 22. — (1) Atunci când un producător administrează mai multe unități/ferme de producție, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (6) și ale art. 21 alin. (3) din anexa nr. 1 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001, unitățile care cresc animale sau fabrică produse animaliere care nu sunt specificate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000 se supun, de ase-

menea, prevederilor art. 19, precum și dispozițiilor privind programul de creștere a animalelor, registrelor de creștere și principiilor de depozitare a produselor utilizate pentru creșterea animalelor.

(2) Organismul de inspecție și certificare, cu acordul A.N.P.E., acordă exploataților, în scopul activității de cercetare din domeniul agricol, derogări de la obligațiile privind prezența mai multor specii diferite, prevăzută la art. 6 alin. (6) din anexa nr. 1 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001, numai în următoarele condiții:

a) dacă au fost luate măsuri, de comun acord cu organismul de inspecție și certificare, pentru a garanta separarea permanentă a animalelor, produselor animaliere și a gunoiului de grajd din fiecare unitate;

b) dacă producătorul informează, în prealabil, organismul de inspecție și certificare despre vânzarea animalelor sau a produselor animaliere;

c) dacă operatorul informează organismul de inspecție și certificare despre cantitățile exacte produse în unitatea sa, precum și despre toate caracteristicile care permit identificarea produselor și dacă confirmă că măsurile luate pentru separarea produselor au fost aplicate.

Alte precizări

Art. 23. — Prin derogare de la prevederile prezentului ordin, depozitarea medicamentelor de uz veterinar alopatice și a antibioticelor este permisă în unități/ferme, dacă ele sunt prescrise de un medic veterinar în cadrul unor tratamente specificate în anexa nr. 1 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001, sunt depozitate în locuri supravegheate și sunt înregistrate în registrul unității/fermei.

SECȚIUNEA a 4-a

Cerințele de inspecție pentru unitățile de transformare a produselor vegetale și animaliere și a alimentelor compuse din produse vegetale și animaliere

Domeniul de aplicare

Art. 24. — Prezenta secțiune se aplică tuturor unităților care intervin, în nume propriu sau în numele unei terțe părți, în activitatea de preparare, astfel cum este definită la art. 3 lit. b) din O.U.G. nr. 34/2000, pentru produsele specificate la art. 2 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență și cuprind în special următoarele unități:

a) unitățile de ambalare și/sau de reambalare a produselor;

b) unitățile pentru etichetarea și/sau reetichetarea produselor.

Controlul inițial

Art. 25. — Descrierea completă a unității menționată la art. 7 va fi completată de o prezentare a instalațiilor utilizate pentru recepția, transformarea, ambalarea, etichetarea și depozitarea produselor agricole și a măsurilor luate pentru transportul produselor.

Evidența contabilă

Art. 26. — Documentele financiar-contabile specificate la art. 10 trebuie să aibă mențiunea verificărilor prevăzute la art. 29.

Unitățile de preparare care procesează produse provenite din agricultura ecologică și produse care nu provin din aceasta

Art. 27. — Atunci când în aceeași unitate sunt preparate, ambalate sau depozitate produsele menționate la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000, precum și produse care nu provin din agricultura ecologică, se vor avea în vedere următoarele:

a) unitatea să dispună de spații complet separate pentru depozitarea produselor cuprinse la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000, înainte și după operațiuni;

b) operațiunile se efectuează în mod continuu până când este completată seria de producție, separată în timp și în spațiu de operațiunile similare aferente produselor care nu sunt cuprinse la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000;

c) dacă astfel de operațiuni nu sunt efectuate frecvent sau într-o zi stabilită, unitatea/ferma respectivă anunță în prealabil organismul de inspecție și certificare într-un termen fixat de comun acord cu acesta;

d) se vor lua toate măsurile necesare pentru a se asigura identificarea cu ușurință a loturilor și pentru a se evita orice amestec cu produse care nu provin din agricultura ecologică;

e) înainte ca produsele cuprinse la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000 să fie preparate, echipamentele de producție vor fi bine spălate. Eficacitatea măsurilor privind spălarea este controlată și face obiectul unei note de constatare.

Ambalarea și transportul produselor în unitățile de preparare

Art. 28. — Laptele, ouăle și produsele din ouă, care provin din agricultura ecologică, se colectează separat de produsele care nu sunt obținute din agricultura ecologică. Sub rezerva aprobării prealabile a organismului de inspecție și certificare, colectarea nu poate fi făcută simultan decât dacă sunt luate toate măsurile pentru prevenirea amestecului sau a schimbului cu produse care nu sunt obținute în conformitate cu dispozițiile legale privind agricultura ecologică și pentru a permite identificarea cu ușurință a produselor obținute din agricultura ecologică. Operatorul va ține o evidență strictă a recoltărilor pe zile, ore, circuit de colectare, precum și a datelor și orelor de recepție a produselor, pe care o prezintă organismului de inspecție și certificare.

Recepția produselor din alte unități

Art. 29. — La primirea în unitate/fermă a unui produs specificat la art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2000 operatorul verifică închiderea ambalajului sau a containerului și prezența pe etichetă a indicațiilor specificate la art. 11. Operatorul confruntă datele de pe etichetă cu datele din documentele care însoțesc produsul. Rezultatul acestei verificări se consemnează conform prevederilor art. 10.

*ANEXA Nr. 1
la cerintele de inspectie*

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
**Direcția generală strategii și politici în agricultură
și produse derivate**
Autoritatea Națională a Produselor Ecologice

**FIȘĂ DE ÎNREGISTRARE
a producătorilor în agricultura ecologică – anul 2002**

Se aprobă
A.N.P.E.

Vizat
D.G.A.I.A.

Nr. din

Nr. din

1. **Producător** (persoană fizică/juridică)

Actul de identitate: seria nr.

Domiciliul/sediul: localitatea, județul, str. nr.
telefon, fax, e-mail

Responsabil cu agricultura ecologică:
Numele și prenumele

Localitatea de domiciliu, județul, str. nr.
telefon, fax, e-mail

2. Angajament

Solicit înregistrarea și mă angajez să respect ansamblul dispozițiilor naționale și comunitare privind producția ecologică, prepararea, comercializarea și etichetarea produselor agricole și a alimentelor în general. Aceste dispoziții sunt:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001;
- Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice;
- Hotărârea Guvernului nr. 677/2001 privind înființarea Institutului de Bioresurse Alimentare;
- Reglementarea Consiliului Europei (CEE) nr. 2092/91 (consolidată) privind modul de producție ecologică a produselor agricole și prezentarea sa pe produsele agricole și alimente;
- alte acte normative din domeniu.

3. Alegerea organismului de control autorizat*)

Numele organismului de control ales

Codul organismului de control

4. Producția vegetală (se va completa cu datele din formularul cuprins în anexa nr. 2 „Registrul parcelar“)

Suprafața agricolă exploatată:

- suprafața în agricultura ecologică
- suprafața în conversie: conversie anul I
- conversie anul II
- conversie anul III
- suprafața în agricultura convențională

Data

Semnătura

.....

.....

*) Numai organismele de control autorizate de A.N.P.E.

5. Producția animalieră

Numele producătorului

Producția	Rasa/Specia	Efective	Mod de producție		
			Ecologic	În conversie	Convențional
Producția de bovine					
Vaci de lapte					
Juninci rasă de lapte					
Vaci gestante					
Juninci gestante					
Bovine masculi peste 2 ani					
Bovine masculi între 1-2 ani					
Bovine masculi între 6 luni - 1 an					
Viței sub 6 luni					
Producția de ovine					
Oi mame					
Mioare					
Berbeci					
Alte ovine					
Producția de caprine					
Capre de lapte					
Tapi de reproducere					
Alte capre					
Producția de porcine					
Scroafe de reproducere					
Vieri					
Purcei sugari					
Alți porci					
Păsări					
Găini ouatoare					
Pui de carne					
Rățe					
Bibilici					
Curcani					
Ecvine					
Cai și iepe					
Alte ecvine					
Apicultură					
Număr de stupi					
Altele					

Data

.....

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 2
la cerintele de inspecție

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
**Direcția generală strategii și politici în agricultură
și produse derivate**
Autoritatea Națională a Produselor Ecologice

Registrul parcelar – 2002

Nr. parcelei cadastrale	Denumirea parcelei	Suprafața cadastrală		Suprafața agricolă exploatată*)	Suprafața în agricultura convențională	Suprafața în agricultura ecologică				
						din care:				
						Cultura	Suprafața	Conversie anul I	Conversie anul II	Conversie anul III
		ha	m ²	ha	ha	ha	ha	ha	ha	ha

*) În cazul în care nu se exploatează în totalitate parcela cadastrală, indicați suprafața exploatată.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
**Direcția generală strategii și politici în agricultură
 și produse derivate**
Autoritatea Națională a Produselor Ecologice

FIȘĂ DE ÎNREGISTRARE

**a procesatorilor în agricultura ecologică — anul 2002
 (operațiuni de condiționare și/sau de transformare a produselor agricole)**

Se aprobă
 A.N.P.E.

Vizat
 D.G.A.I.A.

Nr. din

Nr. din

1. **Procesator** (persoană fizică/juridică)

Actul de identitate: seria nr.

Domiciliul/sediul: localitatea, județul, str. nr.

telefon, fax, e-mail

Responsabil cu agricultura ecologică:

Numele și prenumele

Localitatea de domiciliu, județul, str. nr.

telefon, fax, e-mail

2. Angajament

Solicit înregistrarea și mă angajez să respect ansamblul dispozițiilor naționale și comunitare privind producția ecologică, prepararea, comercializarea și etichetarea produselor agricole și a alimentelor în general. Aceste dispoziții sunt:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001;

— Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice;

— Hotărârea Guvernului nr. 677/2001 privind înființarea Institutului de Bioresurse Alimentare;

— Reglementarea Consiliului Europei (CEE) nr. 2092/91 (consolidată) privind modul de producție ecologică a produselor agricole și prezentarea sa pe produsele agricole și alimente;

— alte acte normative din domeniu.

3. Alegerea organismului de control autorizat*)

Numele organismului de control ales

Codul organismului de control

*) Numai organismele de control autorizate de A.N.P.E.

